

ευρύτητα

ευρύτητα, η, ουσ. [<αρχ. εὐρύτης + κατάλ. αιτιατ. -ητα], η ευρύτητα·

- *ευρύτητα πνεύματος*, που αντιλαμβάνεται ή αντιμετωπίζει διάφορες ιδέες ή καταστάσεις χωρίς προκαταλήψεις, χωρίς δογματισμούς: «μπορεί να κουβεντιάσει και με τον πιο μοντέρνο νέο, γιατί έχει ευρύτητα πνεύματος». Αντίθ. *στενότητα πνεύματος*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας